

Julià Pascual i Pagès, "Mossèn Julià", Vilallonga de Ter

1. U - na can - çó vu(i) can - tar, lal - la - ra, lal - là, no-hi ha
nyó i u - na mi - nyo - na, que s'es -
nyó n'e - ra el pas - tor, i la

4

molt que s'es dic - ta - da, lo - ri - ro, ro - ró. 1. D'un mi -
ta - ven La Cor - ta - da, 2. El mi -
mi - nyo - na cri - a - da, 3. El mi -

Com se'n duïen voluntat, (...)

Quan se n'han adonat, el pastor ja és a muntanya,

i ja l'en van a buscar la germana la criada.

Quan en són al Coll del Pal, la ramada ja filava,

i allà a dalt al Coll del Pal, ja en veuen venir les guardes.

-Déu vos guard, los bons senyors. -Déu vos guard, los camarades,

-En que en sabrí(e)u l'Alabau, hom de tanta anomenada?

-A Carlit no trobareu majoral de la ramada.

Quan ne foren a Carlit, la ramada ja tallava.

-Déu vos guard, los bons senyors. -Déu vos guard, los camarades.

-Que en serí(e)u l'Alabau, hom de tanta anomenada?

-Sí, senyors, sóc l'Alabau, per tot lo que vostès manin.

-Que per ordre del vostre amo, en baixeu a les cortades,

perquè allà us heu de casar amb (a) la seva criada.

-Som(s) al deu de juliol, no és hora de baixar encara.

Si no se'n pot casar, que s'estiga descasada.

També m'hi tinc d'estar jo, n'aquesta ala de muntanya.